

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 3To/67/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010208  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1619010208.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaných K. D. a spol. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. f/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019 a iné, o odvolaní Okresnej prokuratúry Malacky, proti rozsudku Okresného súdu Malacky č.k. 3T/45/2019-198 z 05. mája 2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. novembra 2021, pomerom hlasov 3:0, takto

### r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu ohľadne obžalovanej K. D..

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanej

K. D., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom N. C. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci,

u k l a d á

podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019 s poukazom na § 37 písm. m/, § 38 ods. 4, ods. 7, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste uloženom obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/28/2019 zo dňa 20.01.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To/39/2020 zo dňa 22.09.2020, právoplatným dňa 22.09.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

### o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 3T/45/2019-198 z 05.05.2021 boli obžalované O. D. st., O. D. ml. a K. D. uznané vinnými nasledovne:

obžalované O. D. st. a O. D. ml., boli v bode 1) uznané vinnými z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019,

obžalovaná K. D. bola v bode 1) uznaná vinnou z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, v bode 2) zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. f/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods. 1 písm.

e/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019 a za skutok 3) bola uznaná vinnou z prečinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019, na skutkovom základe, že

1) dňa 15.06.2018 v čase od 16.58 h do 17.15 h v Malackách na Pezinskej ulici č. 13 y HM Tesco na predajnej ploche spoločným konaním odcudzili 20 ks vajec v celkovej hodnote 2,69,- €, 1 ks Primalex v hodnote 9,99,- €, 1 ks Bicykel zn. TREK BICYKEL 28 CLIMBER v hodnote najmenej 270,- €, 1 ks Jar 1,35 1 v hodnote 2,89 €, 2 ks Kofola 2 1 v celkovej hodnote 2,50 €, 1 ks Vodka Star Plum 0,5 1 v hodnote 3,51 €, 1 ks croisant zn. 7 Days v hodnote 0,45 €, 1 balenie jednorazových papierových vreckoviek zn. Zeva Soft v hodnote 2,39 €, 3 ks Cappy džús 0,5 1 spolu v hodnote 3,27 €, 15 ks pletenky v hodnote spolu 3,30 €, 5 ks kaizerky biele v hodnote 0,50 €, 1 ks chlieb v hodnote 0,89 €, 1 ks minerálna voda zn. Bonaqua 0,5 1 v hodnote 0,62 €, 1 ks Tatranské mlieko 11 v hodnote 0,89 €, 1 ks Farba Primalex 0,5 1 v hodnote 2,99 €, 1 ks Valček na maľovanie v hodnote 3,19 €, 2 ks biele igelitové tašky spolu v hodnote 0,18 €, 4 ks donut čokoládové spolu v hodnote 1,32 €, 2 ks uhorky v hodnote 1,38 €, 1 ks zemiaky v hodnote 1,49 €, 4 ks Tesco jogurt čoko spolu v hodnote 1,56 €, 2 ks Hell energetické nápoje 250 ml spolu v hodnote 1,38 €, 1 ks Nutrilon v hodnote 14,99 €, 1 ks Hovädzie plece 5 kg v hodnote 34,50 €, a to tak, že tovar si postupne spoločne nakladali do nákupného vozíka, následne sa presunuli k samoobslužným pokladniám, kde zaplatili len za časť tovaru a bez zaplatenia ostatného tovaru prešli samoobslužnou pokladničnou zónou von z predajne, čím týmto skutkom spôsobili poškodenú spoločnosť TESCO STORES SR, a. s. so sídlom v Bratislave, Ul. Kamenné námestie č. 1/ A škodu odcudzením vo výške najmenej 366,87 €, pričom obvinená K. D. sa daného skutku dopustila aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisovej značky OT 46/17 zo dňa 30.05.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2017 bola odsúdená za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona,

2) obž. K. D. dňa 04.12.2018 v čase okolo 11.16 h počas jazdy vlakom č. Os 2019, medzi železničnými stanicami Plavecký Štvrtok a Zohor spozorovala, že poškodená O. J., nar. XX.XX.XXXX, ide na toaletu, čo videla cez sklenený priezor dverí, na čo išla aj s dieťaťom na rukách do vedľajšieho vagóna a z miesta kde sedela poškodená zobrala igelitovú tašku, ktorú zodvihla zo sedadla vozňa a následne premiestnila pred dvere toalety vozňa, pričom počas toho z tašky odcudzila peňažnú hotovosť vo výške 323,- € a občiansky preukaz na meno poškodenej, čím týmto konaním spôsobila poškodenej O. J. škodu odcudzením vo výške 323,- €, pričom uvedeného konania sa dopustila napriek tomu, že dňa 30.05.2017 bola trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. OT/46/2017, právoplatným dňa 30.05.2017, odsúdená za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona,

3) obž. K. D. po tom, čo dňa 07.09.2018 odcudzila T. Q. v obci Plavecký Štvrtok mobilný telefón zn. Huawei P20 lite blue, X.: XXXXXXXXXXXXXXXX, v hodnote 300 €, tento následne vydávajúc sa za jeho vlastníka v období od 08.09.2018 do 17.09.2018 predala F. N. za sumu 50 €.

Obžalovanej O. D. st. bol podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovanej O. D. ml. bol podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovanej K. D. bol podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam, uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bola, postupom podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanej K. D. rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/28/2019 zo dňa 20.01.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To/39/2020 zo dňa 22.09.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku boli všetky tri obžalované zaviazané nahradiť poškodenej spoločnosti TESCO STORES SR a.s., Bratislava škodu vo výške 385,87,-€ a to spoločne a nerozdielne a obžalovaná K. D. bola samostatne zaviazaná nahradiť škodu poškodenej O. J., vo výške 323,-€.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej lehote uvedenej v § 309 Trestného poriadku, podala odvolanie prokurátorka okresnej prokuratúry a to výlučne vo vzťahu k obžalovanej K. D. do výroku o treste v jej neprospech.

Dôvody odvolania okresnej prokuratúry boli súdu doručené dňa 29.06.2021 a v týchto prokurátorka namietala zníženie trestnej sadzby pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorý postup u obžalovanej nepovažuje s ohľadom na jej osobu a okolnosti spáchaných skutkov, za primerané a v ďalšom argumentovala nasledovne: „Obžalovanej bol ukladaný trest spolu za 4 trestné činy, z ktorých jeden je zločinom. Vzhľadom na početnosť skutkov, ktorých sa obžalovaná dopustila, považujeme zníženie trestnej sadzby pod dolnú hranicu trestnej sadzby za nedostatočný postih obžalovanej. Zároveň poukazujeme na skutočnosť, že v konaní Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T 28/2019 sa obžalovaná nepriznala, preto by jej súd pri ukladaní súhrnného trestu nemal priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Nestotožňujeme sa s názorom obhajoby, že obžalovaná bola do trestnej činnosti dotlačená svojou majetkovou situáciou. Z druhu a charakteru skutkov, ktoré sú rôzne svojím spôsobom spáchania a prevedením, vyplýva, že obžalovaná považuje páchanie trestnej činnosti za bežnú vec a pristupuje k nej akonáhle sa jej naskytne príležitosť, teda nie priamo vplyvom jej tiesnivej osobnej situácie. Práve trestný čin spáchaný vo vlaku (skutok z obžaloby sp. zn. 1Pv 54/19/1106-23) nasvedčuje tomu, že obžalovaná sa dopustila trestného činu akonáhle videla príležitosť na odcudzenie veci iného. Poukazujem na skutočnosť, že obžalovaná je v produktívnom veku, kedy jej nič nebráni a v minulosti nebránilo postupovať, takým spôsobom, aby si zabezpečila dostatočné životné prostriedky. V obdobnej životnej situácii ako má obžalovaná, sa nachádzajú stovky iných matiek, pričom táto osobná situácia nemôže byť zdôvodnením a ospravedlnením jej trestnej činnosti. Zároveň poukazujem na skutočnosť, že obžalovaná sa dopúšťa trestnej činnosti aj so svojimi blízkymi príbuznými, čo nasvedčuje tomu, že takýto spôsob obživy je v danej komunite považovaný za akceptovaný. Aj z tohto dôvodu sa domnievam, že obžalovaná sa nedopustila trestných činov z núdze alebo mladíckej nerozvážnosti, ale z dôvodu, že táto forma životného štýlu je v daných pomeroch bežná. Aj preto sa domnievam, že trest kratšieho trvania bude obžalovaná vnímať ako nedostatočný motív na to, aby prestala po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody páchať trestnú činnosť, pretože bude uzrozumená s tým, že sa jej dostane i tak len miernejšieho postihu, než zodpovedá závažnosti jej konania. Je to zrejmé najmä z toho, že už v minulosti bola potrestaná za trestné činy krádeže a opätovne sa vrátila k páchaniu majetkovej trestnej činnosti aj po predchádzajúcich odsúdeniach. Uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby v tomto prípade nezabezpečuje dostatočné pôsobenie na obžalovanú, aby sa v budúcnosti nedopúšťala obdobnej trestnej činnosti. Preto navrhujem, aby Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo vzťahu k obžalovanej K. D. rozhodol o uložení súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T 28/2019 zo dňa 20.01.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 22.09.2020, právoplatným dňa 22.09.2020.“

K dôvodom odvolania poskytla svoje vyjadrenie obžalovaná a to prostredníctvom obhajcu, ktoré bolo súdu doručené dňa 06.08.2021 a v tomto obhajca dôvodil: „K argumentácii prokurátora o tom, že v trestnom konaní vedenom Okresným súdom Malacky, pod sp. zn.: 1T/28/2019 som sa nepriznala k spáchaniu trestného činu, v dôsledku čoho nemal súd vo vzťahu k mojej osobe pri ukladaní súhrnného trestu priznať túto poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, uvádzam, že prokurátorom predkladaná skutočnosť nemohla mať vplyv na toto trestné konanie, v ktorom súd rozhodoval o mojej vine a treste vo vzťahu k prejednávanej skutku. Trestné konanie 1T/28/2019 malo vo vzťahu k rozhodovaniu o treste v tomto trestnom konaní vplyv len na to, že súd musel uložiť súhrnný a nie úhrnný trest za zbíhajúcu sa trestnú činnosť. Akékoľvek skutkové okolnosti, t.j. aj nepriznanie sa k skutku v trestnom konaní 1T/28/2019, nemá a ani nemôže mať vplyv na určenie druhu a výšky trestu v tomto trestnom konaní. Súd pri určovaní trestu môže prihliadať len na skutkové okolnosti zistené v prejednávanej veci, čo ďalej nepripúšťa, aby sa riadil skutkovými okolnosťami vyplývajúcimi z inej trestnej veci toho istého páchatel'a. Preto, ak súd zistí vo vzťahu k páchatel'ovi nejakú poľahčujúcu skutkovú okolnosť v prejednávanej trestnej veci, je povinný na ňu prihliadať bez ohľadu na skutkové zistenia iného trestného konania toho istého páchatel'a. Z vyššie uvedeného vyplýva, že aj keď som sa v

trestnom konaní 1T/28/2019, v ktorom som bola právoplatne odsúdená, nepriznala k spáchaniu skutku, tak táto skutočnosť nemôže ovplyvňovať fakt, že k skutkom v rámci tejto trestnej činnosti som sa priznala a oľutovala ich, čo môže mať stále vplyv vo forme poľahčujúcej okolnosti na uloženie výšky a druhu trestu. Pokiaľ ide o samotnú trestnú činnosť, tak z charakteru trestných činov vyplýva, že som sa ich dopustila s motívom zabezpečenia si základných životných potrieb, keďže som sa nachádzala v zlej finančnej situácii, čím sa dočasne snažila zlepšiť, respektíve udržať nejakú životnú úroveň. Vo skutkoch 1 a 2 ako aj v trestnej veci 11728/2019 išlo o trestné činy krádeže, ktorými bola spôsobená malá škoda. Ak by som vnímala páchanie trestnej činnosti ako bežnú vec, tak ako sa to snaží prezentovať prokurátor, tak predmetom útoku by boli hodnotnejšie veci, a nie veci dennej spotreby ako sú jedlo a podobne. Zároveň by som sa nesnažila predmety nadobudnuté trestnou činnosťou zamieňať za peňažné prostriedky, ktoré boli len zlomkom ich skutočnej hodnoty, ako tomu bolo v skutku číslo 3, za účelom zabezpečenia si základných životných potrieb. Preto tvrdenie prokurátora o tom, že páchanie trestnej činnosti má u mňa znamenať bežnú činnosť, je len nepodloženým konštatovaním. Zároveň treba zvýrazniť fakt, že súd pri ukladaní trestu odňatia slobody aplikáciou § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona neznížil trest o celú 1/3 pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu, ktorá ostala vo výške 3 rokov. Súd aplikáciou spomínaného ustanovenia znížil trest pod dolnú hranicu na 2 roky a 6 mesiacov, pričom mohol uložiť trest aj na 2 roky. Z predmetného ďalej vyplýva, že súd zohľadnil jednak závažnosť spáchaných skutkov a neprihliadal len na fakt, že som sa k skutkom priznala a oľutovala ich. V tomto smere chcem zdôrazniť, že funkciou trestu v trestom práve nemá byť neprimeraná represia páchatel'a, ale jednou z podstatných funkcií uloženého trestu je jeho výchovný charakter a možnosť opätovného zaradenia sa páchatel'a do bežného života po jeho vykonaní. V tomto smere mám za to, že trest uložený rozsudkom 3T/25/2019 je primeraný, ktorý zohľadňuje všetky podstatné okolnosti vo vzťahu k uloženému trestu, akými sú závažnosť trestnej činnosti, osoba páchatel'a, priznanie a oľutovanie skutku, čo potvrdzuje správnosť uloženého trestu. Uložený trest je plne zákonný. Ja som sa ku skutku riadne priznala, vyhlásením o vine, oľutovala ho. V zmysle rozhodnutia R44/2017 vyplýva, že vyhlásenie o vine má obdobné účinky vo vzťahu k aplikácii mimoriadneho zníženia trestu, ako uzatvorená dohoda o vine a treste a preto nejde o neprimerane nízky trest. Ak sa prokurátor obáva, že by som sa mala po mojom prepustení na slobodu vrátiť k trestnej činnosti, čo sa nestane, tak až potom bude potrebné vyhodnotiť moju recidívu vo vzťahu k ukladaní trestu. V tomto konaní súd dospel k zákonnému trestu s prihliadnutím na to, že som mladá matka. Na základe uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd v Bratislave v zmysle § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky proti rozsudku Okresného súdu Malacky, č.k. 3T/45/2019-198 zo dňa 05.05.2021 zamietol.“

Preskúmaná vec bola tunajšiemu súdu predložená na rozhodnutie o opravnom prostriedku dňa 29.09.2021.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona

(2) Súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a

d) v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, alebo

(4) V konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. \*) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona

(1) Ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

(2) Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchateľovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a / Trestného zákona Súd zaradí páchateľa na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e, ods. 2 Trestného poriadku

(1) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

(2) Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

(3) Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka krajskej prokuratúry pridriavajúc sa argumentácie uvedenej okresnou prokuratúrou v písomnom odôvodnení odvolania navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a uložiť súhrnný trest nepodmienečný bez použitia mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Obhajca obžalovaného predniesol: „Ja navrhujem odvolanie prokuratúry zamietnuť, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa považujem za správne, bolo správne aplikované stanovisko č. 44/2017, správne bolo využité ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu, tento trest považuje za primeraný a zákonný, zdôrazňujúc, že obžalovaná je matkou troch maloletých detí a preto bolo správne využité ustanovenie § 39 Trestného zákona.“

Obžalovaná právom záverečného návrhu predniesla: „Ja sa pripájam k prednesu obhajcu, ako aj dôvodom uvedeným vo vyjadrení. Trest, ktorý mi bol uložený je dobrý.“

Z pripojeného spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti: Okresnou prokuratúrou Malacky bola dňa 18.04.2019 pod č.k. 2Pv 260/18/1106-26 podaná obžaloba nasledovne: na obžalované O. D. st. a O. D. ml. bode 1) pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 § 212 ods.1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 a obžalovanú K. D. pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 § 212 ods.1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, pod č.k. 1Pv 54/19/1106-23 bola dňa 06.09.2019 na obžalovanú K. D. podaná obžaloba pre zločin krádeže podľa § 212 ods.1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. f/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019 a pod č. k. 1Pv 82/19/1106-15 bola dňa 14.11.2019 na obžalovanú K. D. podaná obžaloba pre prečin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, trestné veci boli spojené na spoločné konanie a vedené pod sp. zn. 3T/45/2019.

Nadriadený súd pripomína, že rozsudok bol odvolaním napadnutý len zo strany okresnej prokuratúry a to vo vzťahu k obžalovanej K. D.. Rozsudok do viny a trestu ohľadne obžalovaných O. D. st. a O. D. ml. sa stal právoplatným.

Teda na základe podaného odvolania, odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Trestného poriadku a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, odvolací súd prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, pričom zistil, že odvolanie podané okresnou prokuratúrou je dôvodné.

Pri plnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pri tom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanej, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jej prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Trestného poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Vo vzťahu k žalovaným skutkom obžalovaná K. D. na hlavnom pojednávaní, po tom ako bola poučená o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 a/, b/, c/ Trestného poriadku a po poučení podľa § 257 ods. 5 až ods. 8 Trestného poriadku s tým, že ak urobí vyhlásenie o vine resp. nepoprie spáchanie skutku bude súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodovania považovať za priznanie spáchania skutku, pričom vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné ani odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, urobila vyhlásenie o vine (§ 257 Trestného poriadku), kedy predniesla: „som vinná zo spáchania skutkov v obžalobe“ a na všetky otázky položené jej v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku odpovedala „áno“, prvostupňový súd vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že vo vzťahu k priznaným skutkovým okolnostiam dokazovanie nebude vykonané a rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Správne potom postupoval súd prvého stupňa, keď uznal obžalovanú K. D. vinnou podľa podaných obžalôb a krajský súd dodáva, že vyhlásenie obžalovanej a následne prijatie tohto vyhlásenia súdom, tvorí prekážku, ktorá neumožňuje odvolaciemu súdu z podnetu podaného odvolania meniť priznaný skutkový stav ani právnu kvalifikáciu, nakoľko proti takémuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť,

uznesenie je právoplatné, vykonateľné a preto ho nemôže meniť ani odvolací súd v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a plnú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovanej nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovanej právne posúdil ako je uvedené v napadnutom rozsudku a takto uznal obžalovanú K. D. vinnou.

Svoje rozhodnutie o treste odôvodnil nasledovne: „Obžalovaná K. D. taktiež nie je z miesta trvalého bydliska bližšie hodnotená. Z odpisu registra trestov vyplýva, že doposiaľ bola 4 krát súdne trestaná, pričom sa na ňu v dvoch záznamoch hľadí, akoby nebola odsúdená. Z výpisu priestupkov vyplýva, že sa od roku 2018 dopustila celkovo 3 priestupkov, za ktoré jej boli v dvoch prípadoch uložené pokuty vo výške 10 EUR a 20 EUR, v jednom prípade jej bolo uložené napomenutie. Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/28/2019 zo dňa 20.01.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/39/2020 zo dňa 22.09.2020; právoplatným dňa 22.09.2020, bola odsúdená na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zo skutkov spáchaných obžalovanou ako aj z vyššie uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že obžalovaná spáchala trestné činy skôr, ako bol Okresným súdom Malacky sp. zn. 1T/28/2019 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin. Terajšia trestná činnosť sa teda zbieha s ďalšou trestnou činnosťou obžalovanej, a to s trestným činom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, za čo bola odsúdená Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1 T/28/2019 zo dňa 20.01.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/39/2020 zo dňa 22.09.2020, právoplatným dňa 22.09.2020, bola odsúdená na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia... Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a jednu priťažujúcu okolnosť. Obžalovaná urobila pred súdom vyhlásenie o vine, k spáchaniu trestných činov sa priznala a trestné činy úprimne oľutovala, čo jej poľahčilo s poukazom na § 36 písm. 1) Trestného zákona. Naopak obžalovanej priťažovalo, že už bola za trestný čin v minulosti odsúdená, s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona. Súd nepripočítal obžalovanej ako priťažujúcu okolnosť skutočnosť, že spáchala viac trestných činov podľa § 37 písm. h) Tr. zák., nakoľko obžalovanej je ukladaný súhrnný - úhrnný trest odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., t.j. za použitia asperačnej zásady, kde už je raz zohľadnená na ťarchu obžalovanej okolnosť, že spáchala viac trestných činov a v dôsledku tohto pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zostal teda rovnaký. Nie je možné túto istú okolnosť (teda že sa dopustila viac trestných činov) jej pripočítať na ťarchu znovu aj ako priťažujúcu okolnosť, pretože by inak došlo k dvojitému pripočítaniu tej istej okolnosti na jej ťarchu a dokonca i možnému duplicitnému zvýšeniu trestnej sadzby o 1/3 ako hornej tak i dolnej hranici za rovnakú okolnosť. Vzhľadom k tomu, že obžalovaná spáchala viaceré úmyselné trestné činy, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma skutkami bolo nutné uložiť obžalovanej súhrnný trest odňatia slobody za použitia asperačnej (zostrovacej) zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., S tým, že horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprisnejšie trestného (zločin s hornou hranicou 10 rokov) sa zvýšila o 1/3. Po zohľadnení pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností ako aj použitia asperačnej zásady je zrejmé, že dolná hranica trestnej sadzby (najprisnejšieho trestného činu) zostala nedotknutá, teda 3 roky. Súd má za to, že v danom prípade bolo možné použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona per analogiam vzhľadom na to, že obžalovaná pred súdom učinila vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom aj prijaté. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na zjednocujúce Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016... Je teda na mieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovanej o vine mal možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste, čo súd v danom prípade aj učinil. Súd však neznižil obžalovanej trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá zostala nedotknutá vo výmere 3 rokov o celú 1/3, čo by bol trest vo výmere 2 rokov, nakoľko zohľadnil u obžalovanej okrem iného a už vyššie uvedeného aj závažnosť spáchaných úmyselných trestných činov. Súd len poznamenáva, že pri znižovaní dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. sa prihliada len na dolnú hranicu bež ohľadu na sadzbu hornú (teda nevychádza sa s rozdielom medzi hornou a dolnou ako je tomu pri ustanovení § 38 ods. 8 Tr. zák.). Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti súd obžalovanej uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona v znení účinnom do 31.07.2019 s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam v trvaní 2 roky a 6 mesiacov, pričom má za to, že takto uložený trest je podľa názoru súdu primeraný, splní funkciu ochrany spoločnosti i

prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ju súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd zároveň rozhodol podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona o zrušení výroku o treste, ktorý bol obžalovanej uložený rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/28/2019 zo dňa 20.01.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To/39/2020 zo dňa 22.09.2020, právoplatný dňa 22.09.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.“

Prioritne je namieste konštatovať, že prvostupňový súd správne dospel k záveru, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, ktorý uložil k správne odsúdeniu.

Z pohľadu rozhodovania prvostupňovým súdom sa teda správne jednalo o súbeh trestných činov vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Malacky sp. zn. 1T/28/2019 z 20.01.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 22.09.2020 sp. zn. 3To/39/2020, pretože je potrebné postihnúť mnohosť trestných činov jedného páchatel'a a to uložením súhrnného trestu podľa trestného činu najprísnejšie trestného tj. podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona.

Je zrejmé, že medzi spáchaním časovo prvého z trestných činov, dňa 15.06.2018 (náš prejednáváný skutok 1/), 07.09.2018 (náš skutok 3/ a zároveň skutok vo veci sp. zn. 1T/28/2019) a 04.12.2018 (náš prejednáváný skutok č. 2/), nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok/oznámený trestný rozkaz. V poradí prvým bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok a to dňa 20.01.2020 vo veci sp. zn. 1T/28/2020, tj. obžalovaná K. D. nebola varovaná vyhlásením odsudzujúceho rozsudku/oznámením trestného rozkazu a preto prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu za viacčinný súbeh, vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Malacky sp. zn. 1T/28/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To/39/2020, nakoľko o všetkých zbiehajúcich sa trestných činoch rozhoduje v spoločnom konaní. Krajský súd dodáva, že práve vyhlásenie vyššie uvedeného rozsudku sp. zn. 1T/28/2019 dňa 20.01.2020 prerušilo akýkoľvek ďalší súbeh trestnej činnosti.

Z ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, čo znamená, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu. V konkrétnom prejednanom prípade obžalovanej K. D. teda prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, pretože žalovaných skutkov, v prejednávanvej veci, sa dopustil v súbehu s vyššie rozvedeným skutkom a tento súbeh nebol vyhlásením odsudzujúceho rozsudku prerušený.

Čo sa týka odvolacej námietky okresnej prokuratúry, možno s argumentáciou okresnej prokuratúry súhlasit' ohľadne námietky priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, avšak nie z dôvodu, ktorý predkladá prokuratúra, tj. obžalovaná sa vo veci sp. zn. 1T/28/2019 (ku ktorému bol ukladaný súhrnný trest), nepriznala. V kontexte s uvedeným potom následne nemožno akceptovať použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona súdom prvého stupňa.

K vyššie rozvedenému odvolací súd udáva nasledovné úvahy: Má prokuratúra pravdu v tom, že nemala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, tj. obžalovaná sa priznala a svoj skutok oľutovala, avšak nie z dôvodu, že vo vzťahu k odsúdeniu sp. zn. 1T/28/2019, v ktorom konaní (ku ktorému prichádzalo uloženie súhrnného trestu) vyhlásenie o vine neurobila.

Vo všeobecnosti platí, že významným je posúdenie oľutovania skutku v konaní, ktoré sa pojednáva a zároveň platí, že aby súd mohol priznanie sa páchatel'a k spáchaniu trestného činu v akejkoľvek podobe hodnotit' v jeho prospech, musí svedčit' o jeho snahe po náprave a nesmie byť urobené len formálne, pod ťarchou usvedčujúcich dôkazov. Požiadavkou aby ľútosť páchatel'a bola úprimná, sa kladie dôraz na skutočnosť, že nebude stačit' iba formálny prejav. Vyžaduje sa kvalitatívne vyšší prejav vnútorného postoja páchatel'a k svojmu trestnému činu. Teda súd musí posúdit' otázku podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a, nielen v prípravnom konaní, ale aj po prijatí vyhlásenia o uznaní viny, najmä po využití práva záverečnej reči a posledného slova.

A práve v posudzovanej veci možno oprávnene konštatovať, že úprimnosť ľútosti zo strany obžalovanej K. D., naplnená nebola tak ako to má na mysli ustanovenie § 36 písm. l/ Trestného zákona.

Je potrebné zdôrazniť, že obžalovaná počas výsluchu v prípravnom konaní nepriznala spáchanie skutku 3/ rozsudku (čl. 8 - sp. zn. 3T126/2019), ani skutku 2/ (čl. 18 - sp. zn. 3T/101/2019) a rovnako ani čo sa týka skutku 1/ (čl. 38 - sp. zn. 3T/45/2019) konanie nepriznala a neolutovala. V nadväznosti na priebeh hlavného konania v naznačenom smere možno oprávnene konštatovať, že úprimnosť ľútosti zo strany obžalovanej K. D. ani podľa zvukového záznamu vyhotoveného podľa § 61a Trestného poriadku, naplnená nebola. Totiž zo záznamu je zistiteľné, že po prednese záverečných rečí prokurátorom a obhajcom, bola na prednes záverečnej reči vyzvaná obžalovaná O. D. st, ktorá na otázku samosudkyne, či chce využiť právo záverečnej reči uviedla, „nie, bez vyjadrenia“, na čo sudkyňa poznamenala „že je vám to ľúto tam aspoň napíšeme“, na čo bolo nadiktované vyjadrenie vyplývajúce zo zápisnice (čl. 190) a to samosudkyňou. Následne bola dotazovaná obžalovaná O. D. ml., ku ktorej samosudkyňa povedala „že to isté“ a diktovala vyjadrenie uvedené v zápisnici. Čo sa týka obžalovanej K. D., táto povedala „ľutujem to“ a samosudkyňou bolo do zápisnice diktované „úprimne ľutujem svojho konania“, tj. z toho možno vyvodiť, že vyjadrenie K. D. o ľútosti konania, nemalo takú kvalitu a mieru úprimnosti aká je podľa názoru odvolacieho súdu očakávaná v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona.

Teda vyjadrenie obžalovanej K. D. ohľadne priznania konania a jeho oľutovania, odvolací súd vyhodnocuje ako formálne, ktoré bolo urobené pod vplyvom predchádzajúcich prednesov spoluobžalovaných, ale najmä protokolácie konajúcej samosudkyne, z dôvodu dosiahnutia nižšieho trestu.

Ak prokuratúra svoje argumenty opiera o skutočnosť, že obžalovaná vo veci sp. zn. 1T/28/2019 vyhlásenie o vine neurobila a k danému odsúdeniu bol ukladaný súhrnný trest, z ktorého dôvodu jej nemohla byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, tak je nutné uviesť, že s týmto názorom sa odvolací súd nestotožňuje. Totiž súdna prax eviduje len jedno rozhodnutie obsahujúce právny názor, že ak sa má obžalovanému uložiť za viac trestných činov jeden trest, možno poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona priznať len vtedy, ak priznal a úprimne oľutoval všetky stíhané trestné činy, za ktoré sa mu ukladá úhrnný, resp. súhrnný trest (rozh. Krajského súdu Žilina sp. zn. 1To/17/2011). Je potrebné podotknúť, že toto rozhodnutie zostalo osamoteným a nenašlo odzvu ani v podobe stanoviska NS SR, resp. s obdobným právnym názorom ani v podobe judikátu NS SR.

Ako už bolo vyššie naznačené, významným je posúdenie priznania, ale najmä oľutovania skutku a to v konaní, ktoré sa prejednáva, čo je v protiklade s argumentáciou prokuratúry.

Tu odvolací súd znovu zdôrazňuje, že obžalovaná K. D. počas prípravného konania, ani vo vzťahu k jednému z prejednávaných skutkov, svoje konanie nepriznala a neolutovala. urobila tak len na hlavnom pojednávaní za situácie, ktorú odvolací súd už vyššie rozviedol.

Čo sa týka ostatnej časti odvolacích námietok prokuratúry, je nutné dať za pravdu, že obžalovaná rozhodne nebola do spáchania trestnej činnosti „dotlačená“ nepriaznivou majetkovou a rodinnou situáciou. Rovnako s dôvodmi odvolania týkajúcimi sa posúdenia osoby obžalovanej, charakteru trestnej činnosti, ktorej sa dopúšťala ako aj samotného postoja k páchaniu (trestnú činnosť v prípravnom konaní nepriznala) a ani v celom konaní úprimne neolutovala, dopúšťala sa protiprávneho konania opakovane a to aj v prípade, keď sa jej naskytna vhodná príležitosť, ktorú ihneď využila (okradnutie staršej ženy vo vlaku) a potom s argumentáciou prokuratúry v naznačenom smere, sa je možné v celom rozsahu stotožniť, čo odvolací súd aj urobil.

Teda odkazujúc na vyššie rozvedené, v kontexte s vyššie uvedeným, krajský súd pristúpil ku skúmaniu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovanej.

Potom odlišne ako prvostupňový súd, nevidel zákonný dôvod na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona tj. priznala sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala, pretože táto okolnosť bola súdom priznaná neopodstatnene, k čomu sa už v tomto rozhodnutí odvolací súd vyjadril. Vyjadrenie obžalovanej K. D. na hlavnom pojednávaní dňa 05.05.2021, v ktorom, podľa vyhotovenej zápisnice, priznala svoju vinu a oľutovala svoje činy, rozhodne nemožno hodnotiť ako

presvedčivé a teda ho nadriadený súd považuje za irelevantné, na podklade čoho nebolo možné akceptovať, že okresný súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona.

Odvíjajúc sa od vyššie rozvedeného potom nebolo možné akceptovať ani súdom prvého stupňa použité zmieňujúce ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a zníženie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu postupom podľa odseku 4 citovaného ustanovenia § 39 Trestného zákona, odkazujúc na stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 44 publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017 tak, ako to urobil prvostupňový súd.

V zhode s úvahami prvostupňového súdu aj odvolací súd ustálil prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona spočívajúcu v prihliadnutí na predchádzajúce odsúdenia, tu odvolací súd prihliadol predovšetkým na odsúdenie Okresným súdom Malacky z 30.05.2017 sp. zn. OT/46/2017.

V názorovej zhode s prvostupňovým súdom dospel k záveru, že je potrebné uložiť trest odňatia slobody súhrnný (§ 42 ods. 1 Trestného zákona) podľa trestného činu najprísnejšieho trestného, tj. zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona (trestná sadzba je v rozpätí od 3 rokov do 10 rokov) a zároveň zohľadnil, že musel postupovať podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona tj. za použitia tzv. asperačnej zásady, podľa ktorej platí: ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho trestného o jednu tretinu. Ako už bolo vyššie naznačené odvolací súd nezistil poľahčujúcu okolnosť (podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona) tak ako to nesprávne urobil prvostupňový súd, z ktorého dôvodu potom nevidel dôvod na postup podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona. Preto upravil trestnú sadzbu, i keď bola ustálená jedna prirážajúca okolnosť a prevažuje pomer prirážajúcich okolností, na túto skutočnosť však neprihliadol aplikujúc ustanovenie § 38 ods. 7 Trestného zákona, nakoľko prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona tj. podľa tzv. asperačnej zásady, keďže aspoň jeden zo zbíhajúcich sa trestných činov je zločinom. Teda krajský súd konštatuje, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, v podstate je potrebné upraviť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšieho trestného (§ 212 ods. 4 Trestného zákona- v rozpätí od 3 rokov do 10 rokov) tj. zvýšiť ju o jednu tretinu, čím došlo k ustáleniu rozpätia trestnej sadzby od 3 rokov do 13 rokov 4 mesiace.

Poukazujúc na vyššie rozvedené, nadriadený súd v tomto kontexte prihliadol na okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestných činov, ich charakter, skutočnosť, že sa ich obžalovaná dopustila tromi skutkami v období od 15.06.2018 do 04.12.2018 (pričom dva skutky spáchala počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia), síce k týmto urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ale toto odvolací súd vyhodnotil ako formálne a účelové, z ktorého dôvodu jej nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, výšku spôsobenej škody, ktoré skutočnosti vo svojom súhrne prispeli k záveru modifikovať výrok o treste v neprospech obžalovanej, ale o jeho výmere uvažoval pri dolnej hranici trestnej sadzby a dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere tri roky a 6 (šesť) mesiacov, tj. uložený pri dolnej hranici trestnej sadzby (s prihliadnutím na odstup času, ktorý uplynul od spáchania skutkov po rozhodovaní o ňom - tri roky, priznanie obžalovanej - i keď len na hlavnom pojednávaní, v dôsledku čoho nemuselo byť vykonané dokazovanie ohľadne viny, a tiež ďalšie odsúdenie, ktorý (premenený) trest odňatia slobody toho času vykonáva a rovnako aj na odsúdenia vo vzťahu ku ktorým ide o zahľadanie, avšak z pohľadu vyhodnotenia sklonov k páčaniu trestnej činnosti, na dané tiež prihliadol), je trestom zákonným, primeraným, ktorý plne v súlade s účelom trestu tak ako to má na mysli ustanovenie § 34 Trestného zákona môže vytvoriť podmienky na prevýchovu obžalovanej k tomu, aby v budúcnosti viedla riadny život.

Je namieste pripomenúť, že pre ukladanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páčaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páčania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná K. D. nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu (prejednávanych skutkov z roku 2018) vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol

uložený za úmyselný trestný čin, vo veci konajúci súd ju zaradil postupom podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na výkon uloženého trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže ukladal súhrnný trest odňatia slobody, postupom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/28/2019 zo dňa 20.01.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp, zn. 3To/39/2020 zo dňa 22.09.2020, právoplatným dňa 22.09.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolací súd zhrnutím uvádza, že na základe podaného odvolania okresnou prokuratúrou musel byť rozsudok prvostupňového súdu zrušený vo výroku o treste, spôsobe jeho výkonu, kedy konajúci súd osvojujúci si čiastočne argumentáciu okresnej prokuratúry nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť, uložil obžalovanej K. D. súhrnný a zároveň prísnejší jeden trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť bez použitia zmierňujúceho ustanovenia.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.